

Povzbuzení: 181. Pastorační péče v době chaosu

Povzbuzení

Pastorační péče v době chaosu

Nedávno po bohoslužbě v Prvním baptistickém sboru v Asheville v Severní Karolíně, kde jsem prozatímním duchovním hudby, ke mně téměř hned po skončení požehnání přistoupila jedna členka sboru a řekla: „Dougu, bojím se.“

Když jsem se díval do modrých očí této drobné starší zpěvačky, její tichý hlas se téměř třásl, když hovořila o svých skutečných obavách z četby o jednání současné administrativy ve Washingtonu, D.C.

A pak mi položila tuto hlubokou otázku: „Za co bych se měla modlit?“

V tomto okamžiku jsem cítil tíhu, kterou mi klade role pastora. Co bych mohl říct, abych jí nabídl opravdovou útěchu bez falešných slibů?

Její otázka mi zůstala v hlavě, protože jsem věděl, že není sama, kdo se takto cítí.

Přátelé, kteří toto čtou a nevolili současnou vládu, si myslím, že chápou pocity této členky sboru.

Přátelé, kteří volili tuto vládu, by její projev strachu mohli zavrhnout jako „šlapání po perlách“ nebo jako čtení nesprávných zpravodajských zdrojů, které tyto obavy zbytečně přiživují.

Co bych mohl říct, co by bylo užitečné a zároveň neuškodilo?

Zaprvé, Amerika už v minulosti přežila hluboký chaos – nejkrvavěji občanskou válku, ale také ekonomický kolaps a nedůvěru z počátku 30. let. Přečtěte si novou knihu Andrewa Rosse Sorkina s

názvem *1929*, která pojednává o době těsně před a po krachu akciového trhu v říjnu 1929.

Někteří političtí komentátoři a historici nyní tvrdí, že současný okamžik je jedinečný a již způsobil trvalé škody americké demokracii. Čas ukáže. Ale když se člověk zamyslí nad historií Ameriky, zdá se, že existuje pozoruhodná odolnost.

Modleme se, aby Bůh „napravil každou naši chybu“, jak zpíváme v písni „*America the Beautiful*“.

Za druhé, povzbudil jsem svou sestru, aby četla žalmy. Každý den. Žalmista mluví o životě takovém, jaký je. Žalmista mluví někdy důvěřivě a nadějně, jindy pochybovačně a sklíčeně. Hymny hebrejského lidu jsou kotvou v bouřích tohoto života.

Za třetí, řekl jsem jí, ať dál zpívá. Zrovna ve středu předtím jsem na zkoušce sboru ukázal malou plaketu, kterou mi dala kamarádka Frances Jonesová z baptistického kostela ve Wilshire v Dallasu. Na plaketě je napsáno: „Zpívat znamená modlit se dvakrát.“

Tento citát, připisovaný svatému Augustinovi, se pro mě v hudební službě stal téměř mantrou. Zpěv je duchovní praxe, která nás přibližuje k Bohu, i když nám nedovoluje naše vlastní slova.

Pro ty, kteří považují mou radu za jen úplnou lacinost a naprosto postrádající sofistikovanost a reálné činy, chápu je. Koneckonců, jděte volit. Ale v tuto chvíli po bohoslužbě v neděli ráno to nebyl čas na politickou strategii. Byl to okamžik na praktikování pastorační péče.

V roce 1869 baptistický kazatel Robert Lowry ve sbírce s názvem „*Zářivé klenoty pro nedělní školu*“ napsal hymnus „*Jak se mohu zdržet od zpívání*“ (“How Can I Keep from Singing.”). V 50. letech 20. století tento hymnus upravil folkový zpěvák Pete Seeger. Tyto verše se nikdy nezdály aktuálnější a nabízejí stejné ujištění, které jsem doufal dát své sestře onoho nedělního rána:

Žádná bouře nedokáže otrást mým nejnaternějším klidem, když se držím té Skály, protože láska je pánem nebe i země, jak mohu ubránit zpěvu?

Doug Haney

[Baptist News Global](#)

Doug Haney

Doug Haney žije v Rock Hill v Jižní Karolíně a vede celostátní síť církevních hudebníků s názvem Polyphony. Působil jako hudební duchovní ve sborech v Texasu, Severní Karolíně a Georgii. V současné době působí jako prozatímní hudební duchovní v Prvním baptistickém sboru v Asheville v Severní Karolíně.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)